

In Gradina Ghetsemani de Vasile Voiculescu

Incadrare in epoca literara.

-Curente si orientari literare. Receptari critice-

Poezia face parte din volumul Parga, aparut in 1921, care impreuna cu volumul urmator din 1927 - Poeme cu ingeri fac din Voiculescu un poet deplin. De altfel, perioada 1921 - 1927 marcheaza apropierea poetului de cercul revistei (Gandirea, afiliindu-l programului estetic al traditionalismului interbelic. Acesta este si motivul pentru care George Calinescu va scrie despre el in Istoria sa, mentionandu-l la capitolul Ortodoxisti tocmai pentru amprenta pusa de Gandirea prin reluarea miturilor biblice si pagane.

Criticul considera ca odata cu volumul Parga, "incepe faza propriu-zis literara a poeziei lui Vasile Voiculescu... Sunt evocate privelistile agreste si muncile patriarhale, anotimpurile, campurile apele si muntii, in tablouri solemne, biblice, prea incarcate de culori si mai ales de dialectalism". Tudor Vianu vorbeste in Arta prozatorilor romani despre cautarile cu semnificatii religioase din poezia lui Voiculescu: "Vasile Voiculescu ne intampina... ca un om religios in cautarea unui Dumnezeu transcendent si ca o fiinta traind in stransa comuniune cu viata poporului ale carui basme el le transforma in simboluri grele de inteles. Poet religios... e hranit din substanta evangheliilor, carora le-a imprumutat forma alegoriilor si parabolelor, dar si aceea a Vechiului Testament".

-Tema si semnificatia titlului. Influenta.-

Tema poemului deriva de la rugaciunea lui Isus in Gradina Ghetsemani, conotand sacrificiul si lupta cu ispita. Punctul de plecare este rugaciunea inaintea arestarii lui Isus, prin tradarea lui Iuda, ilustrata in Evanghelia Sfantului Luca si preluata ca motiv in pictura de catre mari maestri precum: El Greco, Diirer, Giovanni Bellinni sau Andrea Mantegna. Titlul trimite la contextul biblic si prin etimologie: Ghetsemani vine din ebraicul Gat Shemen - "gradina unde se presau maslinele" si locul unde Isus isi petrece ultima noapte de libertate pe acest pamant. Voiculescu preia imaginea biblica a lui Isus si o transforma intr-un simbol al umanului si divinului deopotriva, insistand asupra chinurilor si indoielilor omenesti. Preluarea imagisticii crestine, ar fi gresit sa credem ca este o simpla imitatie dupa Rilke sau Blaga. Chinul intrebarilor despre conditia umana, suferinta si indoiala amintesc de atitudinea eului liric in Psalmii arghezieni.

-Elemente de structura si compozitie-

Poemul are o structura simetrica, alcatuita din patru catrene. Exista doua planuri - unul uman, terestru, exterior si altul sacru, divin, interior, aflate intr-o permanenta contopire in poezie. De asemenea, organizarea poemului va respecta trei momente: reprezentarea iconica a lui Isus in primul catren, misiunea divina in lupta cu ispita apare in catrenele al doilea si al treilea, iar ultimul catren face trecerea la transcendent, intr-o atmosfera sumbra, incarcata de premonitii.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

-Procedee si mijloace artistice. Imagini si figuri de stil.-

Imaginea iconica a lui Isus din primul catren e asezata in sfera luptei, a zbuciumului omenesc sugerat de verbe concrete din aceasta arie semantica: "a lupta" - "se-mpotrivea" sau "starnea". Ispita omenescului si caderii in pacat e simbolizata inca de aici prin "pahar". Contrastul cromatic alb / rosu ilustreaza dualitatea divin / uman. Albul reprezinta sacrul, puritatea cereasca, in timp ce rosul este viata, umanul, terestrul. Epitetul "amarnica-i strigare" dezvaluie chinurile acestei lupte care trece de la planul exterior la cel interior.

Zbaterea contra ispitei continua in catrenele urmatoare, cand aceasta este conotata semantic, acum devenind prin epitet "grozava cupa". Ispita apartine materialului, carni, si este tradusa printr-o metafora ancorata in zona instinctelor primare: "O sete uriasa sta sufletul sa-i rupa...". Constructia adversativa din finalul celui de-al doilea catren sugereaza impreuna cu forma negativa a verbului refuzul ispitei: "Dar nu voia s-atinga infama bautura". Antiteza dulce -amar nu se refera la gust, ci patrunde la nivelul conceptualului si ilustreaza puterea de seductie a raului, intruchipandu-se in imagini vizuale extrem de plastice: "in apa ei verzuie jucau sterlici de miere". Ultimul vers al celui de-al treilea catren este un paradox: "Batandu-se cu moartea, uitase de viata!". Se face trimitere la sacrificiul lui Isus si la dobandirea vietii vesnice prin spirit. Cadrul exterior descris in ultimul catren este nelinistit, incordat, dominat de imaginea maslinilor, in mod normal simbol al pacii, dar aici cuprinsi de o framantare care nu este numai a naturii: "Deasupra fara tihna, se framantau maslinii".

Tragismul viziunii este amplificat de imaginea "ulilor de seara", mesageri ai mortii. Premonitia mortii transcede acest cadru spre simbolic si eternitate.

-Versificatie-

Poemul are o rima incrucisata, masura de 13 - 14 silabe si ritm iambic.

-Modurile si timpurile verbale-

Imperfectul este predominant in poezie, ca timp al evocarii unei realitati sau actiuni ce continua si in prezent. Este deci, o forma de actualizare a simbolului biblic, ajutat si de gerunziu, care are aceeasi semnificatie: "batand" sau "nclestand". Exista doar trei exemple de timpuri ale proiectiei, anuntand o actiune incerta, improbabila: viitorul -"vor" si conjunctivele "sa fuga" si "sa nu vada". Nu trebuie neglijata valoarea muzicala a imperfectului.

Literatura romana. Poezia

-Concluzii-

In ciuda preluarii simbolurilor biblice, poezia lui Voiculescu nu e lipsita de fiorul liric, aducand uneori un aer de prospectime si gratie, ca in tablourile primitivilor. in Gradina Ghetsemani rezista estetic

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

prin implicarea umanului in simbolic, prin lupta si intrebarile care iau nastere din ea.